

»Bom, bom,« ponavljal je deček vesel, da je prost grozovite ječe.

Kar je Milče obljubil, je tudi vestno izpolnil in postal je najpridnejši deček one vasi.

Tega dné se pa še sedaj često spominja in, kedar pride po naključju na mirodvor, ne pozabi obiskati zapuščenega groba v kotu na desni strani, kjer počiva njegov kaznitelj in dobrotnik.

Kedar pa vidi poredne dečke, ki se po potu grdo obnašajo, jih vsikdar posvari, rekoč: »Obnašajte se dostojno, da ne pridete v temno ječo!«

Kaj ne, dragi čitatelji, da hočete tudi vi spolnovati njegov nauk in povsod se dostojno obnašati ter ne šele čakati, da bi vas zmodrila — občutna kazen. *Kovačev.*

Na grobu mamice.

Pojdi, pojdi dete,
Kamor žene te srce.
Pojdi tja na božjo njivo,
Kjer v grobovih mrtvi spe.

Išči med grobovi,
Išči tisto jamico,
Gi zagrebala je prezgodaj
Tvoje dobro mamico.

Tam poklekni h grobu,
Toči, toči mi solzé,

Da izjokaš se pri mami
In vtolažiš si gorjé.

Ona te bo čula,
Gledala z nebes na té,
Za-te bo Boga prosila,
Posušila ti solzé.

Potlej rokei skleni,
Moli za-se in za njo,
Da, ko tebe smrt poseče,
Prideš k mamici v nebo.

A. O. Naum.

